

Nr. 2(54)

BAZŪNE

Latvijas Neredzīgo bibliotēkas avīzīte
par notikumiem bibliotēkas dzīvē

2016. gada 1. februāris

FEBRUĀRA NERĀTNĀ IZSTĀDE

Gunta Bīte

Avīzītes «Bazūne» redaktore

Kopš 2015. gada sākuma bibliotēka strādā pie apkalpošanas procesu uzlabošanas, lai varētu piedāvāt arvien jaunas sadarbības iespējas. Bibliotēkas mērķis ir iet līdz tehnoloģiju attīstībai, nezaudējot cilvēciskās vērtības. Šobrīd notiek arī avīzītes «Bazūne» un kataloga «Jaunie Vāki» digitalizācijas procesi, lai interesenti varētu tos saņemt arī elektroniskā veidā.

Audiogrāmatu lasītājiem **18. februārī plkst. 14.00** tiks rīkots informatīvs pasākums, kurā Aivars Lācis informēs lasītājus, kā lietot audiogrāmatas, izmantojot gan zibatmiņas, gan CD diskus, gan arī *MicroSD* atmiņas kartes. Būs arī praktiski padomi,

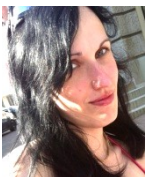
ieteikumi gan no Studijas, gan no pašu lasītāju pieredzes. Varēs uzdot jautājumus un pārrunāt problēmas to izmantošanā.

Savukārt Valentīndienas izskaņā **no 15. līdz 19. februārim** LNerB rīkos **karikatūrista Romana Vitkovska darbu izstādi «Ak, šīs nerātnās dainas!»**. Tā būs veidota tā, lai arī neredzīgie izstādes apmeklētāji varētu baudīt mākslinieka grafisko humoru.

Izstādes atklāšana notiks 15. februārī plkst. 14.00 bibliotēkas lasītavā. Tajā piedalīsies arī pats mākslinieks un apmeklētāji varēs ne tikai baudīt mākslas interesanto vēstījumu, bet arī palutināt savas garšas kārpiņas. Karikatūras būs izstādītas gan lasītavā, gan bibliotēkas foajē. Izstādē redzamās dainas Braila rakstā būs apkopotas īpašā brošūrā, klāt pievienojot īsu grafiskā attēla raksturojumu.

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

KAĶU DIENĀ LASĀMĀS GRĀMATAS

Margarita Čigarina

LAN bibliotekāre

Februāris ir pēdējais ziemas mēnesis, kurā var jau sajūst pavasara sajūtas un

tuvināšanos. Februārī ir dažādi svētki, kurus visi zina un atceras, piemēram, Valentīndiena. Bet mūsu valstī reti kurš zina, ka Japānā 22. februārī atzīmē **Kaķu dienu**. Kāpēc tieši šajā datumā? Tā ir vienīgā diena gadā, kas ciparu formā tiek datēta ar trim

divniekiem — 22. 02. — un japāņu valodā tiek izrunāta kā *ni-ni-ni*. Izrādās, japāņi savus kaķus sauc tieši tā — ni-ni-ni.

Vai mūsu bibliotēkas abonements var piedāvāt grāmatas par kaķiem? Protams, ka var! Braila rakstā nesen tika reproducēta Džeimsa Bouvena grāmata «Ielas kaķis, vārdā Bobs». Tas ir stāsts par to, kā parasts ielas kaķis palīdzēja cilvēkam atgūt ticību sev un pasaulei. Par citiem dzīvniekiem var arī lasīt citās Braila raksta grāmatās, piemēram, Džeimsa Heriota vai Džeralda Darela grāmatās.

Džeimsa Heriota un Džeralda Darela grāmatas ir pieejamas arī audioformātā. Vienā no Heriota grāmatām CD MP3 formātā arī ir par kaķiem. Tās nosaukums ir «Kaķu stāsti», un šo grāmatu ir ieteicams izlasīt visiem kaķu mīļotājiem.

Audioformātā ir arī brīnišķīga Vikijas Maironas grāmata par Djū, mazpilsētas bibliotēkas kaķi. Viens mazs kaķēns atnāca uz bibliotēku un mainīja bibliotēkas un bibliotēkas lasītāju dzīvi uz visiem laikiem — sirsnīgs un mīļš stāsts, ko var lasīt gan bērni, gan pieaugušie.

Par dažādiem dzīvniekiem piedāvājam arī paklausīties Vladimira Durova grāmatu «Mani dzīvnieki», Ingmara Lidakas «Zoodārzs manā pagalmā» un Bernharda Gržimeka «Savvaļas dzīvniekiem nav patvēruma».

Nāciet un izvēlieties *savu* grāmatu!

P. S. Starp citu, Japānā Valentīndienā cilvēki nedāvina viens otram sirsniņas vai kartiņas, bet gan apmainās ar šokolādes kastēm vai konfektēm. Varbūt mums arī derētu pamēģināt šādu variantu?

PUTEŅU MĒNESIS BIBLIOTĒKAS LASĪTAVĀ

Alda Zariņa
Lasītavas bibliotekāre

«2. februāris — Sveču diena»

Mūsu senči februāri dēvējuši ne tikai par puteņu, bet arī par sveču mēnesi. Visu februāri aicinām mūsu lasītājus meklēt dzejoļus un grāmatu nosaukumus, kuros pieminētas sveces un atnest vai pastāstīt par atrasto mums. Bērniem būs svece arī jāuzzīmē. Redzēsīm, kāds mēneša beigās būs mūsu guvums! Visu guvumu apvienosim **izstādē «Gaisma, kas silda»**.

Latviešu tautas ticējumi vēsta:

«Uz celma, uz kura Svecainē nav sniega, esot pats Dieviņš sēdējis.»

«Svecainē jālej sveces, lai tās būtu taisnas un gaiši degtu. Ar svētītām svecēm var pasargāt māju no pērkona iesperšanas.»

«Ieskaties dvēselē»

Kurzemes jūrmalā, Kolkā, Agatas diena svētīta kā acu diena, kurā nedrīkstēja strādāt tādus darbus, kas piepūlē un nogurdina acis. Tāpēc gribam jums atgādināt, kā saudzēt, kā vingrināt, kā rūpēties par mūsu «dvēseles spoguļiem». No **1. līdz 9. februārim** bibliotēkas lasītavā būs apskatāma izstāde «**Ieskaties dvēselē**».

«Mana mātes valoda»

21. februāris ir Starptautiskā dzimtās valodas diena. Februāra vidus ir Meteņa laiks. Laiks, kad nopietni jau sākam domāt par pavasari, bet ziemai gribam teikt ardievas. Dzimtās valodas dienai veltītajā sarīkojumā parunāsim par tautas tradīcijām Meteņos, priecāsimies par savu valodu, jokus stāstīs un akordeonu spēlēs Ervīns Hartmanis. Tiekamies **22. februārī** bibliotēkas lasītavā **pulksten 15.00** sarīkojumā «**Manas mātes valoda**».

ATMIŅU PĒCPUSDIENA

Ilona Laicāne

Balvu filiālbibliotēkas vadītāja

Bez mums nebija pagātnes, bez mums nebūs nākotnes, ar tādu domu kādā novembra dienā uz atmiņu pēcpusdienu kopā tika aicinātas bijušās Balvu filiālbibliotēkas darbinieces Maruta Siliniece, Valentīna Nagle un Lucija Romka, lai ļautos atkalredzēšanās priekam, šķetinātu atmiņu kamolu un taptu jauns ieraksts bibliotēkas vēstures mapē.

Pasākums sākās ar nelielu ekskursiju pa bibliotēku, tika nodemonstrēta datortehnika, parādīta jaunā lietotāju apkalpošanas programma un visas mūsdienu iespējas, ko vien šodienas bibliotēkā apmeklētāji var iegūt vai apgūt. Tad bijušajām darbiniecēm tika nodoti apsveikumi no bibliotēkas direktores, apmaiņā ar nelielām piemiņas dāvaniņām un varēja ķerties pie atmiņu kamola šķetināšanas.

Kā noskaidrojās sarunās, galvenie vaininieki tam, ka šodien Balvos ir Neredzīgo bibliotēka ir Neredzīgo biedrības Balvu teritoriālās organizācijas toreizējais priekšnieks Marjans Vizulis un rehabilitatore Valentīna Nagle, kuri tālajos astoņdesmitajos gados strādājot biedrībā, kas tolaik atradās diezgan plašās telpās, sāka piestrādāt kā grāmatu apmaiņas punkts. Kad darba palika arvien vairāk, tika pieņemts lēmums uzrunāt Rīgas Neredzīgo bibliotēku par filiālbibliotēkas atvēršanu Balvos. Tika saņemta piekrišana, un darbs varēja sākties. Par bibliotekāri uzaicināja Marutu, kura bija daudz palīdzējusi biedrībai kā brīvprātīgā ar sienas avīzes noformēšanu un viņa piekrita jaunajam izaicinājumam. Šodien Maruta ar lielu pateicību piemin nu jau aizsaulē aizgājušo M. Vizuli par palīdzību, ko viņš sniedza, gatavojoties bibliotēkas atvēršanai 1982. gada

augustā. Kad biedrībai nācās savas plašās telpas pamest, viņi bibliotēku nepameta, ņēma sev līdz uz ēku Turgus ielā 7, kaut gan tad nācās dzīvot šaurībā. Bibliotēkas plaukti atradās šaurā un garā koridorā, bet lasītāji nāca un bija apmierināti. Krājumu galvenokārt sastādīja grāmatas magnetofona lentēs, Braila grāmatas uz apmaiņu tika ņemtas no Rīgas, jo nebija vienkārši vietas, kur tās glabāt. Lasītājiem tika rīkoti dažādi tematiski konkursi, piemēram par tautasdziesmām, dabu, dzīvniekiem utt., un tie notika, izmantojot pasta pakalpojumus. Tika nosūtīti jautājumi un gaidītas atbildes, kuras vēlāk apkopoja un noteica uzvarētājus. Lieli pasākumi tika rīkoti kopā ar LNB, un neizpalika godalgotas vietas republikas mēroga sacensībās Rīgā. Maruta Siliniece bibliotēkā nostrādāja 7 gadus.

Pēc viņas darbu bibliotēkā turpināja Maija Slišāne, kura nostrādāja 3 gadus, bet nu jau kādu laiku uz mums noraugās no mākoņu maliņas.

Maijas darbu pārņēma Valentīna Nagle. Tika atrisināts telpu jautājums, un bibliotēka, kuras plaukti joprojām atradās koridorā, ievācās savās telpās otrpus gaitenim, kas tolaik bija viena maza istabiņa, bet tas likās tik daudz. Bibliotēkas krājumā pamazām sāka ienākt audiokasetes. Turpinājās veiksmīgā sadarbība ar LNB. Kopā tika braukts gan tuvās, gan tālās ekskursijās, gan tepat Latvijā, gan uz tālajiem Padomju Savienības plašumiem. Un braucēju netrūka, jo ekskursijas bija sagatavotas un pārdomāti maršruti ļāva iepazīt daudz ko jaunu un neredzētu. Protams, neizpalika arī kuriozi ar nozagtām korpēm, 6 balles stipra vētra uz kuģa, un dziesmu dziedāšana visu ceļu braucot mājup no toreizējās Ļeņingradas līdz pat Balviem. Valentīna īpaši uzteic sirsnīgās attiecības, kas valdīja lasītāju starpā, jo visi kopā jutušies kā viena liela ģimene.

Netrūka ielūgumu uz dzimšanas dienām un uz kāzām gan kā viesiem, gan arī kā vedējiem. Nostrādājusi bibliotēkā 3 gadus, Valentīna devās pelnītā pensijā.

Darbu bibliotēkā uzsāka Lucija Romka, kura bibliotēkā nostrādāja visilgāk — 14 gadus. Raksturojot savus darba gadus Lucijai ir viena atbilde — remonts un trakā pārvākšanās. Atbrīvojās blakus telpa, un bibliotēka varēja brīvāk uzelpot, jo nu jau bija divas nelielas istabas, kur izkārtot bibliotēkas krājumu. Tika norakstīta pēdējā grāmata magnetafona lentē, dodot vietu grāmatām audiokasetēs. Varēja rīkot dažādas izstādes un pasākumus jau bibliotēkas telpās. Bet tad sākās trakais pārvākšanās laiks, jo pilsētas domei radās iespēja un līdzekļi ēkā, kur atradās bibliotēka, biedrība, gan dažādi veikali, veikt kapitālo remontu. Gada un divu mēnešu laikā Lucijai ar visu bibliotēkas iedzīvi nācās pārcelties 3 reizes. Sākumā bibliotēkai telpas ierādīja pilsētas nomalē, patukšā ēka kopā ar Neredzīgo biedrību. Tikko bija iekārtojušies darbam, atnāca nepamatoti liels rēķins par komunālajiem pakalpojumiem, arī atrašanās vieta lasītājiem bija ļoti neērta, tāpēc tika meklētas un atrastas telpas Balvu vidusskolā. Atkal rīkota talka, nāca palīgā lasītāji ar savu transportu, un viss bibliotēkas iekārtojums tika pārvests uz jauno mītni, kur tika pavadīts apmēram gads. Bet pa remonta laiku pilsētas vadībai radās vīzija, ka atjaunotajā ēkā atradīsies tikai bibliotēka — Balvu Bērnu bibliotēka, Balvu rajona centrālā bibliotēka un LNerB

Balvu filiālbibliotēka. Un 2007. gada nogalē bibliotēka rīkoja savus trešos *jurģus*. Atkal talka un visa iedzīve atceļoja uz savu pastāvīgo mājvietu. Telpas gaišas un plašākas, jo tika nojaukta viena starpsiena un izņemta krāsns, kas aizņēma vai pusi kabineta. Tika pasūtīti jauni izturīgi koka plaukti, pirktas mēbeles, jo bibliotēkā ienāca mūsdienu datortehnika. Sākās CD MP3 ēra. Tika rīkotas apmācības neredzīgajiem. Sākās un turpinās sadarbība ar Balvu Centrālo bibliotēku.

No 2009. gada bibliotēkā darbu sāka un joprojām turpina raksta autore — Ilona Laicāne. Jāsaka — kas tad man, pie visa skaista un gatava atnācu, bet tā jau gluži nav. Turpinās visi ikdienas darbi, nāk klāt jauni pakalpojumu veidi un tehniskās iespējas, jo mūsdienās dzīves ritms cilvēkiem ir straujš un mums, bibliotekāriem, jābūt plaša profila speciālistiem, lai varētu palīdzēt ar nepieciešamo informāciju vai padomu ikvienam apmeklētājam.

Dzerot tēju, cienājoties ar pašceptiem gardumiem un pārskatot vecās fotogrāfijas un avīžu izgriezumus laiks sarunās paskrēja nemanot, un nobeigumā pajautāju, ko līdzcivēkiem Jaunajā 2016. gadā vēlēsim.

Maruta novēl optimismu it visā, nebraukt cilvēkiem prom, palikt savā dzimtenē.

Valentīna vēl labestību un iecietību.

Lucija novēl visiem gaišas domas un mieru uz pasaules.

Ilona — lai izdodas mums viss, kas iece-rēts.

Laimīgu Jauno gadu!

BAZŪNE

**Latvijas Neredzīgo
bibliotēkas
bezmaksas avīze**

Izdota Braila raksta nodaļā. Iznāk reizi mēnesī.

Redaktore Gunta Bite.

E-pasts: gunta.bite@neredzigobiblioteka.lv

Mājaslapa: www.neredzigobiblioteka.lv sadaļā Pakalpojumi

Tālr. 67522131, 29137112

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par publikācijām atbildīgi paši autori.